

KANSAINVÄLISTEN EPÄONNISTUMINEN

VIIMEISEN suursodan tuottamasta kaaostilasta pois pyrkivät valtakunnat, kansat, liikkeet ja joukot ovat pitäneet kaikenlaisia kokouksia, neuvotteluita ja "partainhuiskuttajaisia", perustaneet liittoja, rakentaneet kansainvälisiä ja käyttäneet kaikkia muita mahdollisia keinoja. Mutta perin huonolla tuloksella. Tämä pitää paikkansa työväenluokan jäsenistä muodostuneisiin joukkoihin nähden yhtä hyvin kuin kapitalistisiin. Tilanne on yhä edelleenkin sekava, joukot taistelevat keskenään ja niiden liikkeet ovat heikkoja. Rakennetut kansainväliset, joiden uskottiin ratkaisevan kutakin liikettä tai ryhmää koskevat asiat lopullisesti, eivät ole voineet selventää tilannetta, vaan vähitellen rappeutuneet vaikutusvaltaansa ja toimintaansa nähden.

Kapitalistiset valtakunnat, poliittiset hallitukset, perustivat Kansainliiton kansainväliseksi. Sen uskottiin ottavan johtavan aseman kansainvälisissä kysymyksissä ja ratkaisevan kiistan alaisena kulloinkin olevat asiat kaikkia tyydyttävällä tavalla. Mutta niin ei ole käynyt. Kaikki ne kysymykset, joihin Kansainliitto on ratkaisevasti takertunut, ovat edelleenkin sekaisin, eri maiden keskinäisten etujen kiistan aiheina ja potkittavina. Koko Kansainliitosta ja sen osaksi kuuluvista tehtävistä ei enään puhuta juuri mitään. Vaan paljon puhutaan niistä asioista ja kysymyksistä, joihin Kansainliitto on epäonnistuneesti takertunut ja myös paljon puhutaan siitä, miksi Kansainliitto on epäonnistunut.

Toisen Kansainvälisen sekaviin vesiin kyllästyneet työläiset, jotka kulkevat poliittisissa talusnuorissa, perustivat Kolmannen Kansainvälisen, jonka uskottiin ottavan johtavan aseman kansainvälisen proletariaatin vapautumisen taisteluissa. Mutta tämän kansainvälisen kanssa on käynyt yhtä nolosti kuin kapitalistienkin kansainvälisen. Se ei ole voinut koota eri maiden vallankumouksellisia joukkoja, ratkaista niitä koskevia asioita kaikkia miellyttävällä ja tyydyttävällä tavalla. Sen saavutuksista ei enään puhuta juuri mitään, jos koskaan on puhuttukaan eli voitu puhua, vaan paljon puhutaan niistä yrityksistä ja kysymyksistä, joihin se on epäonnistuneesti takertunut. Se ei enään edisty, voita uusia joukkoja puolelensa, vaan päinvastoin rappeutuu ja jatkuvasti menettää alussa mukaansa saamia joukkoja.

Kaikkea tätä katsellessa luonnollisesti mielimme juontuu kysymys, mistä kaikki tämä johtuu? Miksi eivät nämä suunnittelut, konferenssit ja kansainväliset ole onnistuneet? Bertrand Russell kirjassaan "Icarus, or the Future of Science" antaa mielestämme sattuvan lausunnon siitä, miksi Kansainliitto epäonnistui. Linaamme kappaleen mainitusta kirjasta: "Kilvoittelu ilmaantuu isän-

maallisuuskiihkona ja saa kulloinkin kysymyksessä olevain valtakuntien tavallisten kansalaisten kannatuksen osaksensa. Nämä harvoim tietävät, mikä se on, jota he kannattavat, mutta, samoin kuin jalkapallon peluuta katsovat joukot, he innostuvat kukin omalta puoleltansa. Kaikki se vahinko, jonka tiede ja industrialismi on tehnyt, johtuu melkein kokonaan siitä tosiasiasta, että ne, vaikkakin ovat osottautuneet kyllin voimakkaiksi luomaan kansalliset taloudelliset järjestöt, eivät ole olleet kyllin kykeneviä luomaan kansainvälistä järjestöä. On selvää, että poliittinen kansainvälisyys sellaisena kuin Kansainliiton uskottiin luovan, ei tule koskaan onnistumaan ennenkuin meillä on taloudellinen kansainvälisyys, joka vaatii, vähintään, kunkin kansallisen järjestön välillä sopimuksen, jonka mukaan maailman raaka-aineet ja kaupapamarkkinat jaetaan asianomaisten kesken. Tätä kuitenkin ei voida, uskottavasti, toteuttaa silloin, kun suuret pääomat kontroleeraa miehet, jotka upporikaudessaan ovat niin välittämättömiä rahasta, että voivat sitä kuluttaa suurilla summilla kilvoitteluun."

Vaikkakin edellä olevassa lainauksessa on joitakin harhaanjohtavia kohtia, kuten esimerkiksi se, että rahakapitalistit yksinomaan kilvoitteluhallustaan tuhlaisivat rahojaan, niin kuitenkin siinä on todellista se, että poliittiset kansainväliset, sellaiset kuin Kansainliitto, eivät onnistu, jos niillä ei ole taloudellisia perusteita. Tuo materialistinen määritelmä, että "yhteiskunnan taloudellinen rakenne on se todellinen perusta, jolla juridinen ja valtiollinen päällysrakennus seisoo ja jota määrätty yhteiskunnalliset tietoisuudenmuodot vastaavat," näyttää yhä pitävän paikkansa. Valtiolliset päällysrakennukset eivät voi rakentaa kapitalistien kesken kansainvälisiä liittoja, jollei näiden (kapitalistien) taloudelliset edut sitä edellytä. Kansainvälisyys täytyy rakentua taloudelliselle perustalle, olkoonpa kysymyksessä kapitalistien kansainvälisyys tai sitten työläisten kansainvälisyys.

Kolmannen Kansainvälisen epäonnistumiselle, samoin kuin sen edeltäjienkin, syynä olevat seikat ovat löydettävissä siitä, että sitä yritetään rakentaa poliittisille perusteille. Työläisten täytyy ensin kyetä järjestymään kansallisesti eli siellä, missä heidän taloudellisen tai jokapäiväisen elämänsä ehdot ovat — työmaalla, sitten vasta he voivat puhua kansainvälisestä järjestymisestä. Mielikuvituksiin, tyhjiin ilmaan ja numeroihin perustavalla kansainvälisellä ei ole merkitystä, se ei voi ratkaista taloudellisista tosiseikoista johtuvia kysymyksiä, vaikka se antaisi mailia pitkiä julistuksia jokainen päivä. Juuresta aina täytyy puuhun alkaa nousemaan.